

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

11 maart 2010

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 2 april
1965 betreffende het ten laste nemen van de
steun verleend door de openbare centra voor
maatschappelijk welzijn**

(ingediend door de heren Yvan Mayeur
en Guy Milcamps
en mevrouw Marie-Claire Lambert)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

11 mars 2010

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 2 avril 1965
relative à la prise en charge des
secours accordés par
les centres publics d'aide sociale**

(déposée par MM. Yvan Mayeur
et Guy Milcamps et
Mme Marie-Claire Lambert)

SAMENVATTING

Doordat het federale agentschap Fedasil momenteel materieel niet bij machte is alle asielzoekers op te vangen, komen de betrokkenen voor het merendeel ten laste van het OCMW van Brussel, want de wet is niet afgestemd op de realiteit in het veld.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe die toestand te verhelpen door de asielzoekers evenwichtiger en billijker te spreiden over de verschillende gemeenten.

RÉSUMÉ

Actuellement, du fait que l'agence fédérale Fedasil se trouve dans l'incapacité matérielle d'accueillir tous les demandeurs d'asile, ceux-ci se retrouvent alors, dans leur grosse majorité, à charge du CPAS de Bruxelles car la loi ne répond pas aux réalités du terrain.

La proposition de loi vise à corriger cette situation en répartissant les demandeurs d'asile de façon plus harmonieuse et plus équitable entre les différentes communes.

**TER VERVANGING VAN HET VROEGER RONDGEDEELDE
STUK**

**EN REMPLACEMENT DU DOCUMENT DISTRIBUÉ
PRÉCÉDEMMENT**

cdH	:	centre démocrate Humaniste
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
FN	:	Front National
LDD	:	Lijst Dedecker
MR	:	Mouvement Réformateur
N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
PS	:	Parti Socialiste
sp.a	:	socialistische partij anders
VB	:	Vlaams Belang

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 52 0000/000:	Parlementair document van de 52 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 52 0000/000:	Document parlementaire de la 52 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn¹ (hierna “wet van ’65” genoemd) legt de criteria vast waarmee het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) kan worden bepaald dat uiteindelijk moet optreden om een persoon in moeilijkheden bij te staan.

Bij artikel 1, 1°, van voormelde wet geldt als algemene regel dat iemand die bijstand behoeft, wordt bijgestaan door het OCMW van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt. Het desbetreffende OCMW is over het algemeen dat van diens hoofdverblijfplaats.

De wet van ’65 voorziet in uitzonderingen op dat beginsel, die vooral in artikel 2 zijn opgenomen. Die uitzonderingen strekken ertoe te voorkomen dat iemand zonder specifieke band met de verblijfsgemeente, en dus met het OCMW, in uitzonderlijke situaties ten laste komt van dat OCMW (verblijf in een rust- en verzorgingstehuis of in een psychiatrisch ziekenhuis enzovoort). Al heel lang wordt de opvatting gehuldigd dat elke gemeente haar armen moet bijstaan². Zo vervalt het bij artikel 1, 1°, bepaalde criterium wanneer de betrokkene gehuisvest wordt (bijvoorbeeld in een erkend rusthuis of in een opvangtehuis); in dat geval geldt het inschrijvingsnummer in het gemeenteregister. Met dat criterium kan een eerlijker spreiding over de OCMW’s worden gewaarborgd, aangezien die persoon ten laste blijft van het OCMW van de gemeente van herkomst, en niet van dat van de verblijfsgemeente.

Om nieuwe situaties op te vangen die dat streven naar een evenwichtige verdeling op de helling plaatsten, gold artikel 2 mettertijd ook voor andere categorieën. Zo werd krachtens de wet van 26 mei 2002 een paragraaf over de studenten ingevoegd, en werd op grond van de wet van 22 december 2008 een § 8 ingevoegd over de huurwaarborg voor mensen die afkomstig zijn van een opvangcentrum voor asielzoekers.

¹ In het Frans luidt het opschrift: “*loi relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d’aide sociale*”; hoewel de nieuwe Franse benaming van een OCMW “*centre public d’action sociale*” is, is het opschrift van de wet van 2 april 1965 nooit bij wet gewijzigd.

² C. VAN OVERBARGH, *Réforme de la Bienfaisance en Belgique*, Brussel, 1900, blz. 341 – aangehaald door A. LESIW en I. VANHAEVERBEEK, in *La Compétence territoriale des CPAS*, UVCW, 2000, blz. 5.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d’aide sociale¹ (ci-après: loi de 65) fixe les critères permettant de déterminer, *in fine*, le centre public d’action sociale (CPAS) à qui il incombe d’intervenir en faveur d’une personne en difficulté.

L’article 1er, 1°, de la loi précitée pose la règle générale suivant laquelle le CPAS secourant est celui de la commune sur le territoire duquel se trouve une personne qui a besoin d’aide. Le CPAS dont question est généralement le CPAS de la résidence principale.

La loi de 65 contient des exceptions à ce principe, principalement inscrites à l’article 2. Les exceptions dont question ont pour finalité d’éviter que des personnes sans attache particulière avec la commune de résidence, et donc avec le CPAS, tombent à la charge de ce dernier à l’occasion de situations particulières (séjour dans une maison de repos et de soins, dans un hôpital psychiatrique,...). L’idée étant depuis fort longtemps “*Que chaque commune assiste ses pauvres*”². Ainsi, le critère de l’article 1er, 1°, s’efface lorsque la personne est hébergée (par exemple, en maison de repos agréée pour personnes âgées ou encore en maison d’accueil) au bénéfice du lieu d’inscription au registre communal. Ce critère permet d’assurer une plus juste répartition entre CPAS, dans la mesure où la personne reste à charge du CPAS de la commune de provenance et non de résidence.

Au fil du temps, pour répondre à des situations nouvelles qui mettaient à mal cette volonté de répartition équilibrée, l’article 2 précité a visé d’autres catégories. Ainsi, la loi du 26 mai 2002 a inséré un paragraphe 6 relatif aux étudiants et la loi du 22 décembre 2008 un paragraphe 8 relatif à la garantie locative pour les personnes sortant d’un centre d’accueil pour candidats à l’asile.

¹ Bien que la nouvelle dénomination des CPAS soit “centre public d’action sociale”, aucune loi n’est cependant venue modifier l’intitulé de cette loi du 2 avril 1965.

² C. VAN OVERBARGH, *Réforme de la Bienfaisance en Belgique*, Bruxelles, 1900, p.341-cité par A. LESIW et I. VANHAEVERBEEK, dans *La Compétence territoriale des CPAS*, UVCW, 2000, p.5.

Het huidige artikel 2, § 5 (dat betrekking heeft op de kandidaat-vluchteling), van de wet van 1965 werd vervangen bij de wet van 24 mei 1994³. De voormelde wet voorzag nog in een plan voor de spreiding van de kandidaat-asielzoekers. Die wet van 1994 heeft onder meer de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters gewijzigd⁴, teneinde daarin te bepalen dat iedere kandidaat-asielzoeker wordt ingeschreven in het wachtregister van de plaats waar zijn hoofdverblijfplaats zich bevindt. Die bepaling is nog steeds van toepassing.

In tegenstelling tot de regels die voor de andere registers (bevolkingsregister en vreemdelingenregister) gelden, zijn de gemeenten niet bevoegd om in het wachtregister gegevens op te nemen. Krachtens de voormelde wet van 1991, zoals ze werd gewijzigd bij de voornoemde wet van 1994, is die bevoegdheid uitdrukkelijk voorbehouden aan de inzake vreemdelingen bevoegde minister of aan zijn gemachtigde, dat wil zeggen de Dienst Vreemdelingenzaken.

Artikel 2bis van de wet van 1991, gewijzigd bij de voornoemde wet van 1994, bepaalt even uitdrukkelijk dat de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het wachtregister niet worden meegeteld voor het bepalen van het jaarlijkse bevolkingscijfer van de gemeente. Dat geeft ontegenzeggelijk aan dat de wetgever van 1994 dat register “neutraal” wenste te maken, gelet op de “voorbijgaande” aard van het verblijf van de betrokkenen.

Diezelfde wet van 1994 heeft tevens artikel 54⁵ van de wet van 15 december 1980⁶ gewijzigd teneinde daarin te bepalen dat de bevoegde minister, met het oog op de toepassing van het spreidingsplan, aan de kandidaat-vluchteling een verplichte plaats van inschrijving kan opleggen.

Ook hier kan er geen twijfel over bestaan dat de wetgever ernaar streefde de last te verdelen onder de OCMW's en zelfs die welke al met een te grote last te kampen hadden vrij te stellen. Zo wordt in de parlementaire voorbereiding van de wet van 1994 aangegeven: *“Artikel 54 van de wet van 15 december 1980 biedt de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de mogelijkheid om de administratieve*

L'actuel article 2, paragraphe 5 (relatif au candidat réfugié), de la loi de 65 a, quant à lui, été remplacé par la loi du 24 mai 1994³. Ladite loi prévoyait encore un plan de répartition pour ces mêmes candidats à l'asile. Cette loi de 1994 a, entre autres, modifié la loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population⁴, pour y prévoir que tout candidat à l'asile serait inscrit dans le registre d'attente du lieu où il a sa résidence principale. Cette disposition est toujours d'application.

Contrairement aux règles applicables aux autres registres (population et étrangers), les communes n'ont pas la compétence d'intégrer des données dans le registre d'attente. La loi de 1991 précitée, telle que modifiée par la loi de 1994 précitée, réserve explicitement cette compétence au ministre compétent en matière d'étrangers ou à son délégué (ce qui signifie l'Office des étrangers).

L'article 2bis de la loi de 1991 précitée, modifié par la loi de 1994 précitée, prévoit de manière tout aussi explicite que les personnes inscrites au registre d'attente ne sont pas prises en compte pour la détermination du chiffre de population; ce qui traduit sans conteste la volonté du législateur de 1994 de rendre ce registre “neutre”, en raison du caractère “précaire” du séjour des personnes concernées.

La même loi de 1994 a aussi modifié l'article 54⁵ de la loi du 15 décembre 1980⁶ pour y insérer la possibilité pour le ministre compétent de désigner au candidat réfugié un lieu obligatoire d'inscription, et ce afin de mettre en œuvre le plan de répartition.

Aucun doute, là encore, sur la volonté du législateur de répartir la charge entre les CPAS, et même d'en dispenser ceux dont la charge était déjà trop importante. On peut ainsi lire dans les travaux parlementaires de la loi de 1994 que *“(...) l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 offre au Ministre qui a l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers dans ses attributions la possibilité de fixer la résidence administrative du demandeur d'asile, à savoir*

³ Wet van 24 mei 1994 tot oprichting van een wachtregister voor vreemdelingen die zich vluchteling verklaren of die vragen om als vluchteling te worden erkend.

⁴ Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

⁵ Het artikel dat die bepaling bevatte, werd sindsdien vervangen.

⁶ Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

³ Loi du 24 mai 1994 créant un registre d'attente pour les étrangers qui se déclarent réfugiés ou qui demandent la reconnaissance de la qualité de réfugié.

⁴ Loi du 19 juillet 1991 relative aux registres de la population et aux cartes d'identité et modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

⁵ Cet article comprenant cette disposition a, depuis lors, été remplacé.

⁶ Loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

verblijfplaats van de asielzoeker vast te stellen, dit wil zeggen inzonderheid de gemeente waar hij sociale hulp zal kunnen genieten. Het is dus mogelijk dat deze verblijfplaats van de hoofdverblijfplaats verschilt, aangezien het voormelde artikel 54 tot doel heeft de lasten van de gemeenten in verband met vreemdelingen zo evenwichtig mogelijk te verdelen.”⁷.

Om praktische redenen werd in het wachtregister vóór de naam van de gemeente waar de kandidaat-asielzoeker sociale hulp kon krijgen een “code 207” geplaatst.

Een en ander is zo gebleven tot de inwerkingtreding van de wet van 12 januari 2007⁸. Het tot dan toe bestaande spreidingsplan werd afgeschaft voor de na 1 juni 2007 ingediende asielaanvragen. De bepalingen met betrekking tot het wachtregister en die van de wet van 1965 zijn ongewijzigd gebleven. Als gevolg daarvan kwam het dispositief van 1994, “*qui avait mis fin à un important contentieux entre CPAS*”⁹, op losse schroeven te staan. Nochtans werd, ondanks de afschaffing van het spreidingsplan, voor geen enkel bijzonder gevolg gevreesd voor de OCMW’s omdat de wetgever van 2007 de regel had ingevoerd dat alle kandidaat-asielzoekers tijdens de hele duur van de asielprocedure, uitsluitend ten laste van de federale overheid, hulp zouden krijgen in de vorm van opvang in een federaal centrum.

Heel spoedig (vanaf 2008) is echter gebleken dat het federaal agentschap Fedasil in de materiële onmogelijkheid verkeerde om alle kandidaten op te vangen.

Dat probleem heeft zo’n omvang genomen dat Fedasil herhaaldelijk voorzieningen heeft getroffen om plaatsen vrij te maken. Het gevolg was de terugzending naar de OCMW’s van personen die recht hadden op opvang in een federaal centrum.

Tussen de maanden april en september 2009 heeft het federaal agentschap zelfs beslist voor de nieuwe asielzoekers geen opvangcentra meer toe te wijzen. Honderden asielzoekers kregen aldus geen opvang in een federaal centrum en werden bijgevolg teruggezonden naar de OCMW’s. Velen onder hen zijn dan bij gebrek aan een ander adres ingeschreven in het wachtregister, bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

notamment la commune où il pourra bénéficier d’une aide sociale. Il est donc possible que cette résidence diffère de la résidence principale, le but poursuivi par l’article 54 étant d’assurer une répartition équilibrée des charges des communes en ce qui concerne les réfugiés.”⁷.

D’un point de vue pratique, la commune où le candidat à l’asile pouvait obtenir le bénéfice de l’aide sociale était précédée, au registre d’attente, d’un “code 207”.

Les choses sont restées en l’état, jusqu’à l’entrée en vigueur de la loi du 12 janvier 2007⁸. Le plan de répartition existant jusque-là a, alors, été supprimé pour les demandes d’asile introduites à dater du 1er juin 2007. Les dispositions relatives au registre d’attente et celles de la loi de 1965 sont, elles, demeurées inchangées. Le dispositif de 1994 “*qui avait mis fin à un important contentieux entre CPAS*”⁹ devenait de fait bancal. Cependant, et malgré la suppression du plan de répartition, aucun effet particulier n’était craint pour les CPAS dans la mesure où le législateur de 2007 avait instauré la règle de l’aide sous la forme d’un accueil en centre fédéral, à charge exclusive du fédéral, pour tous les candidats à l’asile, et ce pendant toute la procédure d’asile.

Très rapidement toutefois, dès 2008, il s’est avéré que l’agence fédérale, Fedasil, était dans l’incapacité matérielle d’accueillir tous les candidats.

Ce problème a pris une telle ampleur que Fedasil a, à diverses reprises, pris des mesures visant à libérer des places. La conséquence fut le renvoi vers les CPAS des personnes ayant droit à l’accueil en centre fédéral.

Entre les mois d’avril et de décembre 2009, l’agence fédérale a même décidé de ne plus désigner de centre d’accueil aux nouveaux demandeurs d’asile. Des centaines de candidats à l’asile se sont ainsi vus privés de l’accueil en centre fédéral et ont donc été renvoyés vers les CPAS. Et bon nombre d’entre eux, à défaut d’une autre adresse, ont été inscrits au registre d’attente, au siège de l’Office des étrangers.

⁷ Zie de memorie van toelichting bij het wetsontwerp tot oprichting van een wachtregister voor vreemdelingen die zich vluchteling verklaren of die vragen om als vluchteling te worden erkend, parlementaire stukken Kamer 1993-1994, nr. 48-1281/1, blz. 3.

⁸ Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

⁹ A LESIW en I.VANHAEVERBEEK, in *La Compétence territoriale des CPAS*, UVCW, 2000, blz. 96.

⁷ Voir exposé des motifs du projet de loi créant un registre d’attente pour les étrangers qui se déclarent réfugiés ou qui demandent la reconnaissance de la qualité de réfugié, Sénat, session ordinaire 1993-1994, séance du 13 novembre 1997, 1281/1, page 3.

⁸ Loi du 12 janvier 2007 sur l’accueil des demandeurs d’asile et de certaines autres catégories d’étrangers.

⁹ A LESIW et I.VANHAEVERBEEK, dans *La Compétence territoriale des CPAS*, UVCW, 2000, p.96.

Maar zoals hiervoor is vermeld, moet de inschrijving in het wachtregister normaal geschieden in de hoofdverblijfplaats en die inschrijving wordt voorafgegaan door een “code 020” (hoofdverblijfplaats). Meer dan 500 personen zijn in dat kader alleen op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken of van het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ingeschreven.

Het spreekt echter voor zich dat die twee instellingen niet de hoofdverblijfplaats van die mensen zijn, en dus dat die inschrijvingen van het type “gekozen woonplaats” geen invloed zouden mogen hebben, tenzij de betrokkenen in staat te stellen hun asielprocedure voort te zetten.

Dat is echter niet het geval, aangezien artikel 2, § 5, van de — niet gewijzigde — wet van 1965 nog altijd preciseert: “In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een kandidaat-vluchteling (of een in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon) toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn:

a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven.”.

En aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken zich op het grondgebied van de gemeente Brussel bevindt, ontvangt het OCMW van die gemeente talrijke brieven van andere OCMW's die op grond van de voornoemde bepaling asielzoekers sturen die zich nochtans fysiek op hun grondgebied bevinden, maar die zijn ingeschreven op het adres van de Dienst Vreemdelingenzaken of van het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Tijdens het jongste halfjaar van 2009 heeft het OCMW van Brussel aldus 231 dossiers over 343 asielzoekers van andere OCMW's ontvangen die de verplichting tot tegemoetkoming afwentelen op het OCMW van Brussel, op grond van het feit dat de asielzoekers op voornoemde referentieadressen zijn ingeschreven.

Dat is voor het OCMW van de stad Brussel uiteraard onrechtvaardig en onhoudbaar, omdat het centrum noch de financiële noch de personele middelen heeft om aan die bijkomende stroom vluchtelingen het hoofd te bieden. Tevens is er niet de minste reden voor om van het Brusselse OCMW het nationale OCMW te gaan maken..

Wat voorafgaat, toont voldoende aan dat het initieel bepaalde criterium om tussen de gemeenten een evenwichtige spreiding van de belasting door de asielzoekers

Mais, comme précisé plus haut, l'inscription dans le registre d'attente doit normalement se faire au lieu de la résidence principale et cette inscription est bien précédée d'un “code 020” (résidence principale). Plus de 500 personnes sont inscrites, dans ce cadre, à la seule adresse de l'Office des étrangers ou du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Or, il va de soi que ces deux organismes ne sont pas les lieux de résidence principale de ces personnes, et donc que ces inscriptions de type “*domicile élu*” ne devraient avoir aucune incidence, si ce n'est de permettre aux personnes concernées de poursuivre leur procédure d'asile.

Tel n'est pourtant pas le cas puisque l'article 2, § 5, de la loi de 65, laissé en l'état, précise toujours que “*Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour accorder l'aide sociale à un candidat réfugié, ou une personne visée l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers le centre public d'aide sociale:*

a) *de la commune où il est inscrit au registre d'attente,..”.*

Et comme l'Office des étrangers se trouve sur le territoire de la commune de Bruxelles, le CPAS de cette commune reçoit de nombreux courriers émanant d'autres CPAS qui lui renvoient, sur la base de la disposition précitée, des candidats à l'asile se trouvant pourtant physiquement sur leur territoire mais inscrits à l'adresse de l'Office des étrangers ou du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Au cours du dernier semestre de l'année 2009, le CPAS de Bruxelles a ainsi reçu 231 dossiers concernant 343 personnes émanant d'autres CPAS qui rejettent le devoir d'intervention vers le CPAS de Bruxelles, sur la base de l'inscription des demandeurs d'asile aux adresses de référence susmentionnées.

C'est évidemment injuste et intenable pour le CPAS de la Ville de Bruxelles qui n'a ni les moyens financiers ni humains pour faire face à cet afflux supplémentaire de personnes. Il n'y a également aucune raison pour que le CPAS de Bruxelles devienne le CPAS national.

Ce qui précède démontre à suffisance que le critère initialement prévu pour instaurer une répartition équilibrée entre les communes de la charge des candidats

in te stellen, thans in het omgekeerde uitmondt. Het is dus hoog tijd om aan die situatie een einde te maken, want ze is kennelijk in strijd met de wet van 1965 en met het streven naar herverdeling dat de wetgever er in 1994 heeft in kenbaar gemaakt en herbevestigd.

De wet van 30 december 2009¹⁰ voorziet er wel degelijk in dat het spreidingsplan opnieuw wordt ingevoerd, maar het betreft specifieke en tijdelijke maatregelen, zoals vóór juni 2007.

Om de voornoemde doelstelling te bereiken, strekt dit wetsvoorstel ertoe artikel 2, § 5, van de wet van 2 april 1965 aldus te wijzigen dat de inschrijving in het wachtregister op het adres van een van de voor asiel bevoegde instanties (Dienst Vreemdelingenzaken, Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen), dan wel op het adres van een van de federale centra als bedoeld bij de voornoemde wet van 12 januari 2007, niet langer in aanmerking wordt genomen om te bepalen welk OCMW verantwoordelijk is voor de bijstand aan een kandidaat-vluchteling.

réfugiés aboutit actuellement à l'effet inverse. Il est donc urgent de mettre fin à cet état de fait, état manifestement contraire à l'esprit de la loi de 65 et à la volonté de répartition qui y est exprimée et réaffirmée par le législateur en 1994.

La loi du 30 décembre 2009¹⁰ a bien prévu de réinstaurer le plan de répartition mais il ne s'agira que de mesures ponctuelles et non permanentes, comme avant juin 2007.

Pour atteindre l'objectif mentionné plus haut, il est donc proposé de modifier l'article 2, § 5, de la loi de 65, pour que l'inscription au registre d'attente à l'adresse d'un des organes compétents en matière d'asile (Office des étrangers, Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides) ou à l'adresse d'un des centre fédéraux visés par la loi du 12 janvier 2007 précitée ne puisse plus être prise en compte pour déterminer le CPAS responsable, dans le cadre de l'aide à apporter à un candidat réfugié.

Yvan MAYEUR (PS)
Guy MILCAMPS (PS)
Marie-Claire LAMBERT (PS)

¹⁰ Wet houdende diverse bepalingen, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 december 2009, 3de editie; artikel 165 wijzigd artikel 11 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

¹⁰ Loi portant des dispositions diverses, publiée au *Moniteur belge* du 31 décembre 2009, édition 3, article 165 modifiant l'article 11 de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 2, § 5, van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, ingevoegd bij de wet van 30 december 1992, gewijzigd bij de wetten van 24 mei 1994 en 9 juli 2004, wordt punt a) vervangen door wat volgt:

“a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven, voor zover het een inschrijving betreft op een ander adres dan dat van een van de voor asielbevoegde instanties of dan dat van een federaal centrum als bedoeld bij de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen;”

12 februari 2010

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 2, § 5, de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale, inséré par la loi du 30 décembre 1992, modifié par les lois du 24 mai 1994 et du 9 juillet 2004, le point a) est remplacé comme suit:

“a) de la commune où il est inscrit au registre d'attente, pour autant qu'il s'agisse d'une inscription à une adresse autre que l'adresse du siège des organes compétents en matière d'asile ou d'un centre fédéral visé par la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers;”

12 février 2010

Yvan MAYEUR (PS)
Guy MILCAMPS (PS)
Marie-Claire LAMBERT (PS)

BIJLAGE

ANNEXE

BASISTEKST

Wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn

Art. 2 § 1. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in een nagenoemde instelling of bij een nagenoemd privaat persoon voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- en vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is:

1° bij de opneming of gedurende het verblijf van een persoon:

- hetzij in een psychiatrisch ziekenhuis;
- hetzij in een erkende instelling voor gehandicapten;
- hetzij, zo het gaat om een minderjarige, in een instelling voor kinderen of bij een privaat persoon die hem onder bezwarende titel huisvest;
- hetzij in een erkend rustoord voor bejaarden hetzij in een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn;
- hetzij in een instelling van gelijk welke aard, waar die persoon verplicht verblijft in uitvoering van een rechterlijke of administratieve beslissing;
- hetzij in andere instellingen die de Koning bepaalt;
- hetzij in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om personen in nood-situaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden;
- hetzij in een erkend rust- en verzorgingstehuis.
- hetzij in een verplegingsinstelling ingevolge een ongeval of een ziekte, die onmiddellijk geneeskundige verzorging heeft gevergd, tenzij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich de betrokkene bevond buiten de openbare weg of een openbare plaats op het ogenblik van zijn vervoer naar deze instelling, een overeenkomst voor hospitalisatie met de betrokken instelling heeft gesloten.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn

Art. 2 § 1. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene op het ogenblik van zijn opneming in een nagenoemde instelling of bij een nagenoemd privaat persoon voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- en vreemdelingenregister of in het wachtregister was ingeschreven, bevoegd om de noodzakelijke steun te verlenen, indien de bijstand vereist is:

1° bij de opneming of gedurende het verblijf van een persoon:

- hetzij in een psychiatrisch ziekenhuis;
- hetzij in een erkende instelling voor gehandicapten;
- hetzij, zo het gaat om een minderjarige, in een instelling voor kinderen of bij een privaat persoon die hem onder bezwarende titel huisvest;
- hetzij in een erkend rustoord voor bejaarden hetzij in een serviceflatgebouw of woningcomplex met dienstverlening, voor zover deze voorzieningen als dusdanig door de bevoegde overheid erkend zijn;
- hetzij in een instelling van gelijk welke aard, waar die persoon verplicht verblijft in uitvoering van een rechterlijke of administratieve beslissing;
- hetzij in andere instellingen die de Koning bepaalt;
- hetzij in een instelling of een inrichting die door de bevoegde overheid erkend is om personen in nood-situaties op te vangen en hen tijdelijk te huisvesten en te begeleiden;
- hetzij in een erkend rust- en verzorgingstehuis.
- hetzij in een verplegingsinstelling ingevolge een ongeval of een ziekte, die onmiddellijk geneeskundige verzorging heeft gevergd, tenzij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op wier grondgebied zich de betrokkene bevond buiten de openbare weg of een openbare plaats op het ogenblik van zijn vervoer naar deze instelling, een overeenkomst voor hospitalisatie met de betrokken instelling heeft gesloten.

TEXTE DE BASE

Loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 2 § 1er. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale au moment de son admission dans un établissement ou chez une personne privée mentionnés ci-après, est compétente pour accorder les secours nécessaires, si l'assistance est requise:

1° lors de l'admission ou pendant le séjour d'une personne:

- soit dans un hôpital psychiatrique;
- soit dans un établissement agréé pour handicapés;
- soit, s'il s'agit d'un mineur d'âge, dans un établissement pour enfants ou chez une personne privée qui l'héberge à titre onéreux;
- soit dans une maison de repos agréée pour personnes âgées soit dans une résidence-service ou un complexe résidentiel proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente;
- soit dans un établissement, de quelque nature que ce soit, ou cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative;
- soit dans d'autres établissements déterminés par le Roi;
- soit dans un établissement ou une institution agréé par l'autorité compétente, pour accueillir des personnes en détresse et leur assurer temporairement le logement et la guidance;
- soit dans une maison de repos et de soins agréée.
- soit dans un établissement de soins, par suite d'accident ou de maladie ayant nécessité des soins de santé immédiats, à moins que le centre public d'aide sociale de la commune sur le territoire de laquelle se trouvait l'intéressé en dehors de la voie publique ou d'un lieu public au moment de son transport vers cet établissement, ait conclu une convention d'hospitalisation avec lui.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les centres publics d'aide sociale

Art. 2 § 1er. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale au moment de son admission dans un établissement ou chez une personne privée mentionnés ci-après, est compétente pour accorder les secours nécessaires, si l'assistance est requise:

1° lors de l'admission ou pendant le séjour d'une personne:

- soit dans un hôpital psychiatrique;
- soit dans un établissement agréé pour handicapés;
- soit, s'il s'agit d'un mineur d'âge, dans un établissement pour enfants ou chez une personne privée qui l'héberge à titre onéreux;
- soit dans une maison de repos agréée pour personnes âgées soit dans une résidence-service ou un complexe résidentiel proposant des services, pour autant que ces établissements aient été agréés en tant que tels par l'autorité compétente;
- soit dans un établissement, de quelque nature que ce soit, ou cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative;
- soit dans d'autres établissements déterminés par le Roi;
- soit dans un établissement ou une institution agréé par l'autorité compétente, pour accueillir des personnes en détresse et leur assurer temporairement le logement et la guidance;
- soit dans une maison de repos et de soins agréée.
- soit dans un établissement de soins, par suite d'accident ou de maladie ayant nécessité des soins de santé immédiats, à moins que le centre public d'aide sociale de la commune sur le territoire de laquelle se trouvait l'intéressé en dehors de la voie publique ou d'un lieu public au moment de son transport vers cet établissement, ait conclu une convention d'hospitalisation avec lui.

2° met het oog op de overbrenging van een persoon van een verplegingsinstelling naar een andere instelling of persoon als bedoeld onder 1° hierboven.

§ 2. In afwijking van hetzelfde artikel 1, 1°, is het steun-verlenende openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het pasgeboren kind het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de moeder, als hoofdverblijfplaats, haar inschrijving heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister op het ogenblik van de geboorte.

Bij ontstentenis van zodanig inschrijving wordt de steun verleend door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van geboorte.

De bij deze paragraaf bedoelde steun is die welke noodzakelijk is tijdens de zich zonder onderbreking opvolgende verblijven van het kind in de kraaminrichting, in de verplegingsinstellingen en in de instellingen of bij de personen als bedoeld in § 1.

§ 3. Een zelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd om steun te verlenen, wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen door verscheidene instellingen of personen als bedoeld in § 1 van dit artikel, of, wanneer hij, tijdens zijn verblijf in die instellingen of bij die personen, een behandeling in een verplegingsinstelling moet ondergaan.

§ 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister, was ingeschreven op het ogenblik van zijn opname in een instelling, van welke aard ook, waar deze persoon verplicht verblijft in uitvoering van een gerechtelijke of administratieve beslissing en bij gebrek aan een inschrijving als hoofdverblijfplaats, het centrum van de gemeente waar betrokkene zich bevindt, is bevoegd om de noodzakelijke hulp te verlenen indien maatschappelijke dienstverlening vereist is bij het verlaten van deze instelling.

§ 5. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een kandidaat-vluchteling of aan een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het kader van de massale toestroom van ontheemden toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn:

a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven,

2° met het oog op de overbrenging van een persoon van een verplegingsinstelling naar een andere instelling of persoon als bedoeld onder 1° hierboven.

§ 2. In afwijking van hetzelfde artikel 1, 1°, is het steun-verlenende openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van het pasgeboren kind het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de moeder, als hoofdverblijfplaats, haar inschrijving heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister op het ogenblik van de geboorte.

Bij ontstentenis van zodanig inschrijving wordt de steun verleend door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de plaats van geboorte.

De bij deze paragraaf bedoelde steun is die welke noodzakelijk is tijdens de zich zonder onderbreking opvolgende verblijven van het kind in de kraaminrichting, in de verplegingsinstellingen en in de instellingen of bij de personen als bedoeld in § 1.

§ 3. Een zelfde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd om steun te verlenen, wanneer een persoon achtereenvolgens en zonder onderbreking wordt opgenomen door verscheidene instellingen of personen als bedoeld in § 1 van dit artikel, of, wanneer hij, tijdens zijn verblijf in die instellingen of bij die personen, een behandeling in een verplegingsinstelling moet ondergaan.

§ 4. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene voor zijn hoofdverblijf in het bevolkings- of vreemdelingenregister of in het wachtregister, was ingeschreven op het ogenblik van zijn opname in een instelling, van welke aard ook, waar deze persoon verplicht verblijft in uitvoering van een gerechtelijke of administratieve beslissing en bij gebrek aan een inschrijving als hoofdverblijfplaats, het centrum van de gemeente waar betrokkene zich bevindt, is bevoegd om de noodzakelijke hulp te verlenen indien maatschappelijke dienstverlening vereist is bij het verlaten van deze instelling.

§ 5. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een kandidaat-vluchteling of aan een persoon die van de tijdelijke bescherming geniet in het kader van de massale toestroom van ontheemden toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn:

a) van de gemeente waar hij in het wachtregister is ingeschreven, **voor zover het een inschrijving betreft op een ander adres dan dat van een van de voor asiel bevoegde instanties of dan dat van een federaal centrum als bedoeld bij de wet van 12 januari**

2° en vue du transfert d'une personne d'un établissement de soins vers un autre établissement ou personne visés au 1° ci-dessus.

§ 2. Par dérogation au même article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de l'enfant nouveau-né est le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle sa mère est inscrite à titre de résidence principale au moment de la naissance.

En l'absence d'une telle inscription, les secours sont accordés par le centre public d'aide sociale du lieu de naissance.

Les secours visés par le présent paragraphe sont ceux nécessités pendant les séjours successifs et non interrompus de l'enfant à la maternité, dans des établissements de soins et dans des établissements ou chez des personnes visés au § 1er.

§ 3. Le même centre public d'aide sociale demeure compétent pour accorder les secours lorsqu'une personne est admise successivement et sans interruption par plusieurs établissements ou personnes visés au § 1er du présent article, ou lorsque, pendant son séjour dans un de ces établissements ou chez une de ces personnes, elle doit subir un traitement dans un établissement de soins.

§ 4. Le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers (ou le registre d'attente) au moment de son admission dans un établissement de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative, et, à défaut d'inscription à titre de résidence principale, le centre de la commune où se trouve l'intéressé est compétent pour accorder les secours nécessaires si l'aide sociale est requise au moment de la sortie de cet établissement.

§ 5. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour accorder l'aide sociale à un candidat réfugié, (ou une personne visée l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers) le centre public d'aide sociale:

a) de la commune où il est inscrit au registre d'attente,

2° en vue du transfert d'une personne d'un établissement de soins vers un autre établissement ou personne visés au 1° ci-dessus.

§ 2. Par dérogation au même article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de l'enfant nouveau-né est le centre public d'aide sociale de la commune dans le registre de population ou des étrangers ou le registre d'attente de laquelle sa mère est inscrite à titre de résidence principale au moment de la naissance.

En l'absence d'une telle inscription, les secours sont accordés par le centre public d'aide sociale du lieu de naissance.

Les secours visés par le présent paragraphe sont ceux nécessités pendant les séjours successifs et non interrompus de l'enfant à la maternité, dans des établissements de soins et dans des établissements ou chez des personnes visés au § 1er.

§ 3. Le même centre public d'aide sociale demeure compétent pour accorder les secours lorsqu'une personne est admise successivement et sans interruption par plusieurs établissements ou personnes visés au § 1er du présent article, ou lorsque, pendant son séjour dans un de ces établissements ou chez une de ces personnes, elle doit subir un traitement dans un établissement de soins.

§ 4. Le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé était inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers (ou le registre d'attente) au moment de son admission dans un établissement de quelque nature que ce soit, où cette personne réside obligatoirement en exécution d'une décision judiciaire ou administrative, et, à défaut d'inscription à titre de résidence principale, le centre de la commune où se trouve l'intéressé est compétent pour accorder les secours nécessaires si l'aide sociale est requise au moment de la sortie de cet établissement.

§ 5. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour accorder l'aide sociale à un candidat réfugié, (ou une personne visée l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers) le centre public d'aide sociale:

a) de la commune où il est inscrit au registre d'attente, ***pour autant qu'il s'agisse d'une inscription à une adresse autre que l'adresse du siège des organes compétents en matière d'asile ou d'un centre fédéral visé par la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des***

Of

b) van de gemeente waar hij in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister is ingeschreven.

Wanneer verschillende gemeenten vermeld zijn in de inschrijving van een kandidaat-vluchteling, of een in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente die met toepassing van artikel 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd aangewezen, bevoegd om hem maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

Indien een medische hulpverlening om dringende redenen nodig is ten aanzien van de in de overige leden bedoelde vreemdeling, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt, optreden in de plaats en op kosten van het bevoegd centrum. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het centrum in de plaats waarvan het is opgetreden.

§ 6. In afwijking van artikel 1, 1°, is het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de persoon die een studie volgt in de zin van artikel 11, § 2, a, van de wet van 26 mei 2002 tot instelling van het recht op maatschappelijke integratie, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de student, op het ogenblik van de aanvraag, zijn inschrijving als hoofdverblijfplaats heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

Dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd voor de hele ononderbroken duur van de studie.

§ 7. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon die niet verblijft in een instelling als bedoeld in § 1 toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zijn feitelijke verblijfplaats heeft.

Het OCMW dient iedere toekenning van maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon onmiddellijk aan de Bestuursdirectie van het Maatschappelijk Welzijn te melden.

2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen,

Of

b) van de gemeente waar hij in de bevolkingsregisters of in het vreemdelingenregister is ingeschreven.

Wanneer verschillende gemeenten vermeld zijn in de inschrijving van een kandidaat-vluchteling, of een in artikel 54, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde persoon is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente die met toepassing van artikel 54 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd aangewezen, bevoegd om hem maatschappelijke dienstverlening toe te kennen.

Indien een medische hulpverlening om dringende redenen nodig is ten aanzien van de in de overige leden bedoelde vreemdeling, kan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente op het grondgebied waarvan de betrokkene zich bevindt, optreden in de plaats en op kosten van het bevoegd centrum. Het moet daarvan binnen de vijf dagen kennis geven aan het centrum in de plaats waarvan het is opgetreden.

§ 6. In afwijking van artikel 1, 1°, is het steunverlenend openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de persoon die een studie volgt in de zin van artikel 11, § 2, a, van de wet van 26 mei 2002 tot instelling van het recht op maatschappelijke integratie, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de student, op het ogenblik van de aanvraag, zijn inschrijving als hoofdverblijfplaats heeft in het bevolkings- of vreemdelingenregister.

Dit openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn blijft bevoegd voor de hele ononderbroken duur van de studie.

§ 7. In afwijking van artikel 1, 1°, is bevoegd om maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon die niet verblijft in een instelling als bedoeld in § 1 toe te kennen, het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de betrokkene zijn feitelijke verblijfplaats heeft.

Het OCMW dient iedere toekenning van maatschappelijke dienstverlening aan een dakloze persoon onmiddellijk aan de Bestuursdirectie van het Maatschappelijk Welzijn te melden.

ou

b) de la commune où il est inscrit aux registres de la population ou au registre des étrangers.

Lorsque plusieurs communes sont mentionnées dans l'inscription d'un candidat réfugié ou une personne visée l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le centre public d'aide sociale de la commune désignée en application de l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est compétent pour lui accorder l'aide sociale.

Lorsqu'un aide médicale est nécessaire pour des raisons urgentes pour les étrangers visés aux alinéas précédents, le centre public d'aide social de la commune où l'intéressé se trouve peut se substituer au centre compétent et aux frais de celui-ci. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre auquel il s'est substitué.

§ 6. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de la personne qui poursuit des études au sens de l'article 11, § 2, a, de la loi du 26 mai 2002 instituant le droit à l'intégration sociale est le centre public d'aide sociale de la commune où l'étudiant est, au moment de la demande, inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers.

Ce centre public d'aide sociale demeure compétent pour toute la durée ininterrompue des études.

§ 7. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour attribuer une aide sociale à un sans-abri qui ne réside pas dans un établissement visé au § 1er, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé a sa résidence de fait.

Le C.P.A.S. doit signaler immédiatement à la direction d'administration de l'aide sociale toute attribution d'aide sociale à un sans-abri.

demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers;

ou

b) de la commune où il est inscrit aux registres de la population ou au registre des étrangers.

Lorsque plusieurs communes sont mentionnées dans l'inscription d'un candidat réfugié ou une personne visée l'article 54, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le centre public d'aide sociale de la commune désignée en application de l'article 54 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers est compétent pour lui accorder l'aide sociale.

Lorsqu'un aide médicale est nécessaire pour des raisons urgentes pour les étrangers visés aux alinéas précédents, le centre public d'aide social de la commune où l'intéressé se trouve peut se substituer au centre compétent et aux frais de celui-ci. Il est tenu d'en donner avis dans les cinq jours au centre auquel il s'est substitué.

§ 6. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'aide sociale secourant de la personne qui poursuit des études au sens de l'article 11, § 2, a, de la loi du 26 mai 2002 instituant le droit à l'intégration sociale est le centre public d'aide sociale de la commune où l'étudiant est, au moment de la demande, inscrit à titre de résidence principale dans le registre de population ou des étrangers.

Ce centre public d'aide sociale demeure compétent pour toute la durée ininterrompue des études.

§ 7. Par dérogation à l'article 1er, 1°, est compétent pour attribuer une aide sociale à un sans-abri qui ne réside pas dans un établissement visé au § 1er, le centre public d'aide sociale de la commune où l'intéressé a sa résidence de fait.

Le C.P.A.S. doit signaler immédiatement à la direction d'administration de l'aide sociale toute attribution d'aide sociale à un sans-abri.

§ 8. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de woonst zich bevindt waarvoor de betrokkene de huurwaarborg vraagt, bevoegd om deze hulp te verlenen bij het verlaten van een opvangstructuur in de zin van artikel 2, 10°, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

§ 8. In afwijking van artikel 1, 1°, is het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar de woonst zich bevindt waarvoor de betrokkene de huurwaarborg vraagt, bevoegd om deze hulp te verlenen bij het verlaten van een opvangstructuur in de zin van artikel 2, 10°, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen.

§ 8. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'action sociale de la commune où se trouve le logement pour lequel l'intéressé sollicite la garantie locative est compétent pour lui accorder cette aide lors de sa sortie d'une structure d'accueil au sens de l'article 2, 10°, de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers.

§ 8. Par dérogation à l'article 1er, 1°, le centre public d'action sociale de la commune où se trouve le logement pour lequel l'intéressé sollicite la garantie locative est compétent pour lui accorder cette aide lors de sa sortie d'une structure d'accueil au sens de l'article 2, 10°, de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers.